

Det är sensommar. Jag sitter på en balkong tillsammans med en god vän och solen skiner på oss. Min vän är praktiserande arkitekt och han frågar mig vad jag tänker göra som examensarbete. Jag svarar att jag tänker utforska kapitalismen på en viss plats med en kreativ tolkning. Min vän funderar på detta ett slag. **Vad betyder det egentligen i relation till arkitektur?** Vi talar om samhällsförändring och hur arbetet kan vara för en praktiserande arkitekt. Hur goda idéer förvandlas till något annat i processen och hur det kan kännas som att en inte har något att säga till om. Hur det kan kännas som att det inte spelar någon roll vad vi gör. Att det ändå inte blir någon förändring.

Jag funderar på varför det är så. Den svenska arkitektens brist på inflytande är ett svar, men det känns vagt och jag tänker att det finns andra förklaringar. Problemet kanske ingår, precis som vi själva, i ett samhällssystem som drivs av olika viljor och intressen. Det kanske ingår i ett kapitalistiskt system. Min vän frågar om jag ska föreslå en utopi, en alternativ värld. Jag svarar genom att referera till Fredric Jameson:

Det är lättare att föreställa sig världens undergång än ett samhälle utan kapitalism.

Det jag vill göra är att försöka se hur nu ser ut. Nuets tycks så abstrakt. Om vi kan se det först, kanske vi kan föreställa oss något annat sen.

Tove Sthen

Examinator: Mattias Kärrholm

Handledare: Fredrik Torisson